

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
SZEGED, BOLDOGASSZONY-SUGÁRUT 4. SZÁM
A szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
egész évre 144.— K negyedévre 36.— K
félévre 72.— K egy hónapra 12.— K
Egyenlő részletekben ára 60 fillér.

Nyomda:
SZEGED, PETŐFI SÁNDOR-SUGÁRUT 1. SZÁM
A nyomda telefonja: 16-34.

Szeged, 1920

IX. évfolyam 21. szám.

Kedd, január 27.

A Legfelsőbb Tanács elparentálása.

(Saját tudósítónktól.) A Legfelsőbb Tanács, amelyről annyi szó esett eddig s amelynek Középeurópa olyan gyászos hatású szerepéről sokat fogunk beszélni még a késő utódok is, ma már feloszlott. Sokszor kimutatták, hogy az antant Legfelsőbb Tanácsa nemcsak a győző kegyetlenségével, de határtalan felületességgel és tudatlansággal gyártotta csak úgy hamarjában a békeszerződéseket, amelyek szerint a világ békéjét fogják hosszú időre biztosítani. Most egy francia lap, az *Eclair* parentálja el a Legfelsőbb Tanácsot és bizony egyáltalában nem respektálja a régi elvet, hogy „halottakról csak jól, vagy sehogy.” Az *Eclair* kiméletlenül, őszintén bírálja a magas testületet.

Kiemeli annak ügyetlenségét, tudatlanságát és földrajzi tájékozatlanságát. A Legfőbb Tanács — írja a lap — találmányra dolgozott és a szakértőket csak akkor hallgatta meg, amikor a határozatokat már meghozta. Politikája állandóan változó és következetlen volt Oroszországgal szemben, csakugy mint a Kun Béla-féle kalanddal szemben. A határokat a földrajzi viszonyok figyelembevétele nélkül vonta meg. Vasutvonalakat megszakított és a határ több helyen belefut az egyik országba, majd ismét elhagyja és azután megint visszatér oda. A legjellemzőbb vonása volt a Legfőbb Tanácsnak, hogy képtelen volt megoldásokat találni. Megoldatlan maradt a versaillesi békeszerződés végrehajtása, az orosz kérdés, Törökország sorsa, az adriai probléma és a magyar béke.

A Legfelsőbb Tanácsot, mint már közöltük, a Nagykövetek Konferenciája fogja fölvaltani, amely hétfőn ült össze. Ez a konferencia folytatja a magyar béke tárgyalását is, reméljük, több figyelemmel, a magyar és az európai érdekek nagyobb megfontolásával, mint ahogy a Legfelsőbb Tanács tárgyalt nemzetek sorsáról. A hétfői ülésen a német császár kiadatásának ügyét tárgyalják. A Nagykövetek Konferenciájának elnöke valószínűleg *Palcoologue*, a francia külügyminisztérium főtitkára és a konferenciára kirendelt teljhatalmu miniszter lesz.

(A német császár kiadatása)

egyre élénkebben foglalkoztatja az európai „békeműhelyet.” Nem lehet bizonyosan megállapítani, vajon az antant-népek közvéleménye szigorúan és hévvel ragaszkodik-e a császár megbüntetéséhez, mint ahogy ez a béke intézőinek a cselekedeteiből látszanak. Nem lehet megtudni, vajon az antant konokul ragaszkodik-e ahhoz, hogy II. Vilmos ugyanarra a sorsra jusson, mint Napoleon. A holland kormány egyelőre elutasította a kiadatásra vonatkozó kérelmet. Londonban nem hiszik, hogy ez a válasz végleges. Párisban pedig a külügyminisztérium hivatalos lapja, a *Temps* félre nem érthető módon megfenyegeti a holland kormányt, mikor ezt írja: A háború után, amelytől Német-

alföldet jószerencséje távoltartotta, két ellentétes felfogás állott egymással szemben: Az egyik a szövetségesek felfogása volt, amely szerint II. Vilmos hadüzenete és a háborúalatti magatartása büntetőjogi felelősséget von maga után, a másik a német konzervatív és nacionalista pártok felfogása volt és eszerint II. Vilmos csupán legyőzött ellenfél, akivel senki sem bántathat el úgy, mintha büntetett volna. A németalföldi kormány, noha arra szükség nem volt, nyíltan kimutatta, hogy melyik felfogást fogadja el.

(A javótételi bizottság.)

A békekonferenciának egyik fontos albizott-

sága, amely, sajnos, Magyarország békéjében is nagy szerepet fog játszani, szombaton tartotta megnyitó ülését *Millerand* elnöke alatt. *Millerand* üdvözölte a tagokat és megköszönte *Louchenak*, a tervező-bizottság elnökének a tervezés körül kifejtett eredményes munkáját. A miniszterelnök kiemelte a bizottság nagyfontosságú szerepét. Ezután hitelesítették a meghatalmazásukat. A miniszterelnök ezután visszavonult és a bizottság megtartotta ülését, amelynek folyamán *Jonnard* francia delegátust elnökké, *Bertolini* olasz delegátust alelnökké, *Salter* (Nagybritannia) főtitkárrá és helyetteseül *Bergery* (Franciaország) és *Denis* (Belgium) delegátusokat választották.

A szegedi választások.

Gróf Teleki Pál és dr. Kószó István megválasztott képviselők. — A második kerületben kedden válik ismeretessé az eredmény.

(Saját tudósítónktól.) A kormány rendelete értelmében vasárnap reggel nyolc órakor Szegeden is megkezdődtek a nemzetgyűlési választások. A vasárnapi választások külsőségeiben és tartalmában lényegesen elütött a Magyarországon különösen megszokott követválasztás formáitól. Hiányzott a szín, az elevenség, az izgalom, amely a régi követválasztásokat annyira jellemezte. Mindössze néhány kortescédula és egy-két plakát jelezte, hogy a városban választások folynak. Elmaradtak a tömegfelvonulások, sehol sem volt csoportosulás, tompa egyhangúságban indult meg és folytatódott a nagy aktus, melyet valamikor lázas érdeklődés és feszült figyelem kísért. A választási rendelet rideg paragrafusai száraz hivatali keretek közé szorították a változatosságban hajdan annyira gazdag követválasztást. A szegedi három kerület közül külföldben is csak a másodikban folyt ugynevezett választási mozgalom, mert itt két jelölt küzdött a mandátumért. Az első és harmadik kerületben mindössze egy elnöki enunciació történt és ezzel a választási eljárás ezekben a kerületekben be is záródott. Örvendetes jelenség, hogy a kétnapos választás alatt egyetlen rendezetlenség sem történt, ami a választási rendelet elővigyázatos szigorának és az erős karhatalmi készültség éberségének tulajdonítható.

(Kezdődik a választás.)

A várost sűrű, átláthatatlan köd fedte meg... A választási rendelet szerint reggel nyolc órakor kezdődnie kellett a szavazásoknak. Nyolc órakor azonban talán még ágyban pihentek a hétköznapi munkában elfáradt választók, csak a választásokat vezető funkcionáriusok tartották be a pontos időt és nyolc órakor valamennyien együtt voltak a szavazatszedő helyeken és a

választási biztosok irodájában. A pártbizalmiak, akik az egyes szavazatszedő küldöttségekben végeztek ellenőrző munkát, még a szavazóknál is lustábbaknak mutatkoztak. Javarástük nagy késéssel érkezett meg a szavazatszedő helyiségbe és néhány körzetben csak másfél óra késéssel kezdődhetett meg emiatt a szavazás. Egyes körzetekben a küldöttségi elnökök sebtiben fogtak pártbizalmi helyettest, hogy a szavazást mielőbb megkezdhessék.

A második kerületi pártirodák an ugyancsak vontatottan indult meg az élet. Mindössze néhány buzgó fiatalember volt talpon. A fő-kortesi munka is veszített eredeti fényéből, mert mindössze egy-két röpcédula megszerkesztésére szorítkozott. Nem kellett felhajtani a szavazókat az urnához, mert a választás kötelező és a névjegyzékbe felvett választópolgárok büntetés terhe mellett kénytelenek megjelenni az urnánál. Befellegzett a kapacitálásnak és vesztegetésnek is, a választás titkos, a főkortestnek meg kell elégednie azzal a dicsőséggel, hogy izgatódhat a képviselőjelölt helyett.

A városháza udvarán és a folyosókon gulákba rakott fegyverek mellett pihen a készültség. A parancsnokok utasításokat adnak, a járőrök felszerelnek és elindulnak a kerületekbe.

Már félkilencre jár az idő. A város még mindig nem bontakozott ki a ködtakaróból. Egy-egy elmosódott alak tapogatódzva halad a szavazóhelyiségek felé.

(Egyhangú választás az első és harmadik kerületben.)

Az első és harmadik kerület tulajdonképpen már a múlt hét szombatján megválasztotta képviselőjét. A jelöltek ajánlására kitzott határidőben ugyanis sem gróf Teleki Pál, sem dr. Kószó István nem kaptak ellenjelöltet. Valójá-

KENDERESI GYÖRGY
GAMBRINUS-BÜFFÉ

◦ csemege- és élelmiszer-esarnoka ◦

Szeged, Feketesas-u. (Kélt palota.) Telefon 386.

Meleg tizóráik, választékos ebédek és vacsorák, finom felvágottak, sült malacok, libamáj és töpörtő, sajt, vaj, tojás, sütemények, gyümölcsök, borok, pezsgők, likőrök, sör.

Szolid, tiszta és figyelmes kiszolgálás!